

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2024-619

5.7.2024

Fremtind Livsforsikring AS

Livsforsikring/uføredekninger/pensjon

Uføredekning – brudd på opplysningsplikten – oppsigelse – fortsettelsesforsikring – fal. § 13-3.

Forsikrede ble som 13-åring i 2012 diagnostisert med generelle lærevansker. Forsikringstaker tegnet i 2013 en barne-ungdomsforsikring med uføredekning for forsikrede. Forsikrede ble alvorlig skadet i snøscooterulykke i 2015. Skaden ble i 2016 meldt til foretaket, som avslo skaden og sa opp forsikringsavtalen med henvisning til brudd på opplysningsplikten. I etterkant gjorde ikke foretaket forsikringstakeren oppmerksom på mulighet for fortsatt forsikring. Forsikrede fikk i avgjørelse 2017-782 medhold i krav knyttet til barne- og ungdomsforsikringens ulykkesdekning. Forsikrede fikk i avgjørelse 2022-429 ikke medhold i krav knyttet til uføredekningen fordi foretaket hadde sagt opp forsikringen. Forsikrede fremmet i 2022 nytt krav om erstatning under uføredekningen som følge av manglende tilbud om fortsettelsesforsikring. Spørsmål om forsikrede hadde krav på utbetaling av løpende uførepensjon etter forsikringen eller erstatning som følge av manglende tilbud om fortsettelsesforsikring. Etter en konkret vurdering bemerket nemnda at foretaket hadde sannsynliggjort at forsikrede ikke ville ha fått tegnet forsikringen med riktige helseopplysninger i 2013 og at det dermed heller ikke forelå årsakssammenheng mellom foretakets forsømmelse og forsikredes anførte tap. Forsikrede hadde derfor ikke krav på utbetaling av uførepensjon utover perioden 19.1.17 – 19.3.17. Foretaket ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikredes foreldre (forsikringstaker) tegnet 25.4.13 en barne- og ungdomsforsikring med uføredekning for forsikrede.

Før tegning:

I rapport fra BUP 15.8.12, fremgår:

Diagnostiske vurderinger: 13 år gammel gutt med generelle lærevansker, ikke grunnlag for ADHD diagnose da vanskene synes å være isolert til skole/læringssituasjon. Ingen indikasjoner på at traumatisk opplevelse fra 2003 har alvorlig innvirkning på dagens funksjon, synes å ha blitt godt ivaretatt i perioden hvor mor hadde det vanskelig.

Anbefalt behandling: Må ha tilrettelegging for lærevansker i skolen. Dette ivaretas av førstelinjen.

Oppfølging videre: BUP gir tilbakemelding til førstelinje på utredning. Mor har fått foreløpig tilbakemelding.

Prognose: Ved god tilrettelegging på skole anses prognosene som gode. Manglende tilrettelegging vil kunne føre til alvorlige vansker i form av tapt skolegang og atferdsvansker samt gi økt risiko for psykiske plager som følge av opplevelse av tilkortkomning.

I helseerklæring datert 17.3.13, svarte forsikringstaker "nei", på spørsmål 8; *"Har barnet, eller har hatt atferdsforstyrrelser, konsentrasjonsvansker, lese-, skrive-, lærevansker? Eller avviker barnet på noen måte fysisk eller psykisk fra jevnaldrende barn?"*, og spørsmål 9; *"Har barnet blitt henvist til, undersøkt eller behandlet av psykolog, psykiater eller personell ved PP-tjenesten? (Gjelder siste 10 år)"*.

Etter tegning:

Foretaket innvilget forsikringen på vanlige vilkår.

Forsikrede ble alvorlig skadet i en snøscooterulykke 28.12.15. Skaden ble meldt til foretaket i skademelding 3.8.16. Foretaket avsto krav om erstatning og sa opp forsikringen som følge av brudd på opplysningsplikten ved tegning.

Etter klage til Finansklagenemnda, kom nemnda til at forsikringstaker grovt uaktsomt hadde gitt uriktige opplysninger ved tegning, og at foretaket kunne avkorte krav under uføredekningen med inntil 50 %, se nemndas avgjørelse 2017-782. Nemnda kom imidlertid til at det ikke var fremmet et krav under uføredekningen.

Forsikrede fremmet krav under uføredekningen i 2021. Foretaket avsto kravet med henvisning til at forsikringen var sagt opp.

Etter ny klage til Finansklagenemnda, kom nemnda til at uføredekningen var sagt opp i desember 2016, og at foretaket ved sin senere opptreden ikke var forpliktet til å utbetale uføreerstatning, jf. 2022-429. Nemnda bemerket videre:

Det følger imidlertid av fal. § 13-3 tredje ledd at selskapet skulle informert om retten til å tegne mulig forsikring etter § 13-3 annet ledd. Spørsmålet om hvilken forsikring det eventuelt ville ha tilbudt dersom det var gitt korrekte opplysninger, og om det gyldig kunne ha avslått søknad om uføredekning jf. § 12-12, er ikke vurdert av partene. I utgangspunktet er det selskapet som må sannsynliggjøre hvilken reservasjon det kunne tatt, eventuelt at det kunne ha avslått søknaden om uføredekning.

Når selskapet ikke sendte nødvendig informasjon om retten til å kreve fortsatt dekning, fortsatte den opprinnelige og oppsagte dekningen å løpe i ytterligere tre måneder. Dette innebærer at forsikrede fylte 18 år i løpet av denne perioden, og forsikringstilfellet kunne da inntruffet innenfor denne forlengede forsikringstiden. Spørsmålet om forsikrede på dette tidspunktet var arbeidsufør er ikke vurdert av selskapet, eller på annen måte dokumentert i saken. Dette reiser også spørsmål om betydningen for eventuell fortsatt uførepensjon at avtalen var sagt opp, og også om terminer i denne fristen uansett er foreldet fordi kravet ble meldt 18.2.21.

De ovennevnte spørsmålene er ikke vurdert av selskapet, og kan derfor ikke vurderes av nemnda idet klagebehandlingen er etterfølgende.

Forsikrede fremmet på nytt krav om erstatning under uføredekningen som følge av manglende tilbud om fortsettelsesforsikring, jf. brev av 29.3.22.

Foretaket avsto kravet med henvisning til at forsikrede ville fått avslag på forsikringen dersom forsikringstaker hadde gitt korrekte opplysninger ved tegning. Videre at det derfor ikke var aktuelt å tilby fortsettelsesforsikring med reservasjon eller økt premie i henhold til fal. § 13-3, jf. brev av 8.6.23.

Klage i denne saken ble registrert hos Finansklagenemnda 22.9.23.

Av foretakets internkorrespondanse fremgår:

23.10.2023 13:04:16

Vi skrev i 2016 at han kanskje kunne ha fått mulighet for en ny vurdering om et par år. Det innebærer at vi innhenter ny dokumentasjon ved en eventuell ny søknad for å se videre forløp o perioden og om vi kan tilby forsikring, hvilken type forsikring vi kan tilby og hvilke vilkår vi eventuelt kan tilby forsikringen på.

Det som fremkom i PPT-rapporten var bl.a. at han hadde vært fulgt opp siden 2008 og hadde tett kontakt på grunn av læringsvansker og klasse miljø. Årsak er bl.a. konsentrasjonsvansker, uro, faglige vansker ved å forstå innholdet i det han leser og mattevansker, svakt begrepsapparat. På generell evnetest lå han i nedre del av normalområdet. I utredningen ved BUP sommer 2012 ble det konkludert med vansker med verbal forståelse og arbeidsminne, og at han måtte ha tilrettelegging for lærevanskene. Ble gitt diagnose F 81.3 Blandet utviklingsforstyrrelse i skoleferdigheter dvs generelle læringsvansker. På grunn av vanskelig

skolesituasjon ble han flyttet til en ny skole i januar 2013.

2 år senere er forsikrede over 16 år og ville ikke hatt mulighet for å få kjøpt Barneforsikring. Uføreforsikring ville ikke ha blitt tilbudt før gjennomført videregående skole (inkl. læretid) og minimum 1 år i full jobb.

23.10.2023 15:50:15

Det er ikke aktuelt med fortsettelsesforsikring da han ikke ville hatt noen forsikring. Hvis vi hadde vurdert den på nytt etter 2 år. Da var han fylt 16 år og uføreforsikring ville han ikke fått kjøpe før etter minst 1 år i yrkeslivet etter endt videregående og læretid.

24.10.2023 11:02 48

Forutsetning for en fortsettelsesforsikring er at det foreligger en eksisterende forsikringsavtale som er i kraft. I dette tilfellet foreligger det ingen avtale. Han var for gammel til å tegne forsikring på nytt i 2015 da han var fylt 16 år.

Barneforsikring kan kun tegnes før fylte 16 år.

Etter 16 år finnes det ikke noe produkt som tilsvarer Barneforsikring. Han ville også fått avslag da han var 15 år og som 16 åring ville han fått avslag på uføredekninger.

Foretaket fremla saken for Nemnda for helsevurdering (NHV), som i sin innstilling 18.11.23 skrev:

KOMMENTAR:

På det tidspunkt som denne saken ble risikovurdert var det barneretningslinjene fra 02.2008 som gjaldt. På s.9 behandles "psykiske lidelser og adferdsavvik (F43)". Der anbefales det at ved behov for vurdering hos BUP gis avslag til ferdig vurdering og individuell vurdering når diagnose er fastsatt. I denne saken ble diagnosen "generelle lærevansker" og ingen barnepsykiatrisk diagnose. I erfaringsdatabasen er det flere liknende saker som ble risikovurdert før de nye retningslinjene kom i desember 2013. Saken er gjerne anbefalt å utstå par års tid for å se an personens utvikling. Hvis tilfredsstillende, så full barneforsikring med reservasjonen R13 generelle lærevansker. Det vil være NHVs forslag i denne retrospektive saken. På det tidspunkt kunne ikke det aktuelle selskapet skille ut uføredelen.

I retningslinjer fra NHV fremgår følgende om "*Generelle lærevansker*":

(midtre kolonne)

Generelle lærevansker er ikke en diagnose. Vær oppmerksom på at begrepet brukes forskjellig. De fleste bruker begrepet synonymt med lett psykisk utviklingshemming. Begrepet blir ofte benyttet som en betegnelse for barn som skårer jevnt over svakt på evnetester. Det vil igjen si de barna som har store vansker med å lære det som er forventet for deres alder. Disse barna vil ha spesialundervisning i stort omfang.

I forsikringssammenheng vil generelle lærevansker hos barn gi høy uførerisiko. Vær imidlertid oppmerksom på at begrepet *kan* blir brukt som en generell betegnelse for vansker med flere enn et fag/ferdighet. Vurder risiko opp mot hvor pålitelig kilden er.

- Hvem karakteriserer barnet med generelle lærevansker? (BUP, Statped og barnehabiliteringen ved sykehusene er trygge kilder)
- Dersom man bruker betegnelsen generelle lærevansker og barnet har spesial-undervisning i lite eller middels omfang, er det grunn til å være skeptisk, er betegnelsen brukt riktig? (Se spesialundervisning lite og middels omfang og sjekk *hvem* som har brukt betegnelsen).

Betegnelsen generelle lærevansker brukt på en "korrekt" måte, bør føre til avslag på lik linje med lett psykisk utviklingshemming.

(høyre kolonne)

Ind. Vurdering

Dersom lett psyk. utviklingshemming: Avslag

Foretaket fremla en artikkel fra Utdanningsforskning.no, "*Tilpasning til voksenlivet – samspillet mellom generelle lærevansker, psykososiale vansker og spesialpedagogiske hjelpetiltak*", hvor det blant annet fremgår:

Konklusjon

Hensikten med denne studien var å utforske faktorer som påvirket risikoen for trygdemottak hos to undergrupper av tidligere særvilkårselever i videregående skole. Vi har ved hjelp av kvantitative analyser.

Disse analysene viser imidlertid at det å ha psykososiale vansker eller generelle lærevansker har store konsekvenser for seinere livsløp. Mange lever allerede i tjueåra i en avhengig posisjon i økonomisk forstand. Hos menn er psykososiale vansker og generelle lærevansker en stor risikofaktor. Kvinners trygderisiko er høy enten de har eller ikke har psykososiale vansker og/eller generelle lærevansker.

(...)

I brev av 21.11.23 opplyste forsikrede blant annet at BUP konkluderte med at det ikke forelå grunnlag for psykiske diagnoser, men at hans lærevansker spesielt var knyttet til manglende tilrettelegging på forsikredes daværende skole, inkludert i lys av hans særlige behov ved at han var tospråklig, jf. rapport av 15.8.12. I fortsettelsen byttet forsikrede derfor grunnskole i januar 2013, og det tilkom en læringssituasjon med adekvat tilrettelegging og bistand for opplæring. På tidspunktet for ulykken gikk forsikrede på videregående skole på linjen for transport og industriell produksjon. Utdanningen - som er utpreget praktisk rettet - forløp bra forut for ulykken, og ved siden av skolegangen arbeidet forsikrede også noe deltid i en sportsbutikk. Etter planen skulle forsikrede arbeide som sjåfør innen langtransport, alternativt innen annen virksomhet med tyngre kjøretøy.

Forsikrede har i det vesentlige anført at foretaket ikke opplyste om mulighetene for å tegne fortsettelsesforsikring etter fal. § 13-3, da forsikringen ble sagt opp i desember 2016, og at forsikrede således var dekket i ytterligere tre måneder fra oppsigelsen, jf. nemndas avgjørelser 2022-429. Forsikrede ville ha tegnet slik fortsettelsesforsikring, og ville hatt fått slik dekning tenkt skadene etter snøscooterulykken bort. Foretaket hadde ikke grunnlag for å avslå krav om fortsettelsesforsikring, og kunne enkelt inntatt en reservasjon ved fortsettelsesforsikring hvor dekningen ikke omfattet uførhet som følge av tidligere plager. Tidligere opplysninger som foretaket har anført som relevant for vurderingen av forsikringsdekning, var knyttet til lærevansker i grunnskolen. Lærevansker i grunnskolen er ikke en absolutt avslagsgrunn ved søknad om uføredekning hos foretaket. Foretaket har i sitt notat 11.11.16 selv lagt til grunn at uføredekning innvilges etter en individuell vurdering, eventuelt med reservasjon. Notatet må leses i lys av at det er opprettet etter at foretaket var kjent med snøscooterulykken med alvorlige skadefølger og påregnelig varig ervedsuførhet, og at foretaket etter ulykken har hatt en økonomisk interesse for å avslå dekningen. Forsikrede kan ikke se at han automatisk ville fått avslag grunnet lærevansker relatert til skolesituasjon hverken i 2013 eller i 2016/2017. Ved en individuell vurdering med innhenting av tilleggsopplysninger relatert til skolebytte og den videre progresjon, ville en individuell vurdering medført at dekning ble innvilget, og i alle tilfelle med reservasjon for uførhet relatert til lærevansker/evt. psykiske diagnoser. Et slikt forbehold ville sikret foretakets interesser fullt ut. Foretaket har ikke forestått noen reell vurdering av dette spørsmålet, og har ikke oppfylt sin bevisbyrde for at dekning ville blitt avslått.

Det følger av forsikringsbeviset og vilkårene at retten til løpende oppgjør under uførepensjon oppstår etter minst 12 måneder sammenhengende uførhet på minst 50 %, og tidligst den datoen forsikrede fyller 18 år. Forsikrede ble varig ervedsufør med mer enn 50 % fra og med 28.12.15 da ulykken inntraff. Forsikrede ble etter ulykken 28.12.15 sykemeldt over tid og gjennomførte omfattende rehabilitering som følge av personskadene. Forsøk på arbeidsutprøving viste at forsikrede ikke hadde restarbeidsevne, og Nav innvilget 100 % varig uføretrygd i vedtak av 11.1.21. I senere vedtak innvilget Nav uføretrygd etter reglene om ung ufør. Skadeomfang i ansvarssaken under motorvogndekningen ble fastsatt til 53 % vmi etter samordning, og 65 % vmi uten samordning. Foretaket har selv lagt til grunn 65 % vmi for oppgjør under ulykkesdekningen tilknyttet barne- og ungdomsforsikringen. Forsikrede fylte 18 år den 19.1.17, og retten til løpende uførepensjon startet fra dette tidspunkt.

I lys av nemndas avgjørelse 2017-782 erkjenner forsikrede at det er grunnlag for avkortning. Foretaket har imidlertid ikke forstått en slik konkret vurdering i lys av § 13-2 tredje ledd, og FinKN bes fastsette avkortningsgraden skjønnsmessig med 50 % som øvre grense.

Foretaket har i det vesentlige anført at forsikrede ikke ville fått forsikring dersom foretaket hadde fått korrekte opplysninger ved tegning i 2013. Forsikrede hadde allerede i 2012 fått diagnosen F81.3 Blandet utviklingsforstyrrelse i skoleferdigheter, som omfatter "*forstyrrelser der både regne-, lese- og staveferdigheter er tydelig påvirket, men der forstyrrelsen ikke bare kan forklares ved generell psykisk utviklingshemming eller utilstrekkelig undervisning*". I denne saken er det BUP som har diagnostisert forsikrede, og PPT har tilrådt spesialundervisning på bakgrunn av diagnosen og forsikredes situasjon. Dette er trygge kilder for vurderingen, og det må derfor legges til grunn at betegnelsen generelle lærevansker er benyttet på korrekt måte. NHVs retningslinjer sier da at det bør gis avslag på forsikring. Barn med generelle lærevansker vurderes i samme risikoklasse som barn med lett psykisk utviklingshemming. Bakgrunnen for dette er at det er en økt risiko for å falle ut av videre utdanning og vanskeligheter i arbeidsmarkedet, som igjen vil kunne medføre økt risiko for uførhet. Det er også vanskelig for forsikringsforetakene å reservere seg mot alle konsekvenser av manglende skoleferdigheter. Innstillingen fra NHV er i tråd med foretakets tidligere vurdering om at forsikrede med riktige opplysninger i 2013 ikke ville fått tilbud om forsikring ved tegning, men at man da måtte sett an hans utvikling et par år. Etter et par år, altså i 2015, hadde forsikrede nådd aldersgrensen for barneforsikring, og ville derfor ikke fått tegnet denne forsikringen. Barneforsikringer tilbys heller ikke med pristillegg og foretaket gir heller ikke pristillegg for denne type plager/tilstander for de som kjøper uføreforsikring etter fylte 16 år. Forsikrede var altså ikke i en slik posisjon at han kunne kreve fortsettelsesforsikring med reservasjon eller økt premie, og det var da heller ikke noe for foretaket å opplyse om, herunder ingen brutt opplysningsplikt etter fal. § 13-3 annet ledd. Foretaket er ikke enig i at forsikrede er berettiget til uføredekning for perioden 19.1.17 til 19.3.17. Foretaket har likevel valgt å utbetale erstatning for denne perioden, men bestrider at han har krav på uførepensjon utover dette.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om forsikrede har krav på utbetaling av løpende uførepensjon eller erstatning som følge av manglende tilbud om fortsettelsesforsikring etter § 13-3 annet og tredje ledd.

Etter fal. § 13-3 første ledd, kan foretaket si opp forsikringen dersom forsikringstaker har forsømt sin opplysningsplikt etter fal. § 13-1a. Med mindre forsikringstaker har utvist svik, følger det av § 13-3 annet og tredje ledd:

Må det antas at forsikringsforetaket med kunnskap om det rette forhold hadde dekket forsikringen mot høyere premie eller for øvrig på andre vilkår, kan forsikringstakeren innen oppsigelsesfristens utløp kreve å få fortsette forsikringsforholdet på slike vilkår. Så lenge nye vilkår ikke er avtalt, løper den opprinnelige forsikring med den begrensning som følger av § 13-2 annet og tredje ledd, likevel ikke ut over tre måneder fra oppsigelsen. (...)

Forsikringsforetaket skal i oppsigelsen gjøre forsikringstakeren oppmerksom på den mulighet for fortsatt forsikring som forsikringstakeren kan ha. Krever forsikringstakeren fortsatt forsikring, kan foretaket forlange de nye opplysninger som det trenger for sin vurdering.

I tråd med nemndas avgjørelser 2017-782 og 2022-429, legger nemnda til grunn at forsikringstaker grovt uaktsomt ga uriktige opplysninger ved tegning av barne- og ungdomsforsikringen – og at forsikringen ble sagt opp av foretaket i brev av 19.12.16.

Etter nemndas oppfatning har foretaket ikke opplyst om retten til å kreve fortsettelsesforsikring etter fal. § 13-3 tredje ledd. Foretaket er ikke enig i at forsikrede er berettiget til uføredekning for perioden 19.1.17 til 19.3.17. Foretaket har likevel valgt å utbetale erstatning for denne perioden,

men bestrider at forsikrede har krav på uførepensjon utover dette.

Spørsmålet for nemnda er om forsikrede har krav på ytterligere utbetaling av løpende uførepensjon, eller om foretaket er erstatningsansvarlig, som følge manglende tilbud om fortsettelsesforsikring, jf. fal. § 13-3 tredje ledd.

Fal. § 13-3 inneholder ingen bestemmelser om de rettslige konsekvensene av brudd på foretakets plikter etter bestemmelsen. I nemndspraksis er det imidlertid lagt til grunn at foretakene ved forsømmelse av plikter etter fal., kan holdes ansvarlig på alminnelig erstatningsrettslig grunnlag, se f.eks. nemndas avgjørelse 2023-95 og 2021-397. Tilsvarende er også lagt til grunn i juridisk teori (Bull, *Forsikringsrett*, 2008, s. 292).

Spørsmålet blir om foretaket kan holdes ansvarlig for forsikredes krav om uførepensjon etter de alminnelige erstatningsrettslige regler.

Dette innebærer at foretaket må ha opptrådt erstatningsbetingende uaktsomt (culpøst), at det foreligger et økonomisk tap og at det er årsakssammenheng mellom tapet og den uaktsomme handlingen/unnlåtelsen. Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden for at vilkårene for erstatning er oppfylt.

Foretaket har anført at forsikrede ikke ville fått forsikring dersom foretaket hadde fått korrekte opplysninger ved tegning i 2013, og således ikke var i en slik posisjon at han kunne kreve fortsettelsesforsikring – slik at det ikke var noe foretaket var forpliktet til å opplyse om.

Hvorvidt forsikrede ville fått tegnet fortsettelsesforsikring, er etter nemndas syn ikke avgjørende for foretakets plikt til å informere om retten til å kreve fortsettelsesforsikring. Hensikten med foretakets informasjonsplikt er i første omgang å informere om muligheten til å kreve fortsettelsesforsikring. Hvorvidt forsikrede faktisk ville hatt krav på fortsettelsesforsikring er et spørsmål som foretaket ev. må ta stilling til etter å ha gitt slik informasjon – og forsikrede har fremmet krav om fortsettelsesforsikring.

Etter nemndas oppfatning har foretaket ved ikke å informere om retten til å tegne fortsettelsesforsikring, forsømt sin plikt etter fal. § 13-3 tredje ledd.

Når det gjelder vurderingen av om forsikrede med korrekte opplysninger ville fått tegnet forsikringen på nye vilkår, finner nemnda grunn til å presisere at denne vurderingen knytter seg til situasjonen på tegningstidspunktet, altså i 2013. Det er altså ikke avgjørende om forsikrede ville fått tegnet forsikringene på et senere tidspunkt. Nemnda går derfor ikke nærmere inn på spørsmål om forsikrede ville fått tegnet forsikringen etter "et par år" eller i 2016/2017.

Slik saken er opplyst for nemnda, har foretaket etter nemndas syn sannsynliggjort at forsikrede ikke ville fått tegnet forsikringen med korrekte opplysninger i 2013. Forsikrede hadde på dette tidspunktet fått diagnosen "*F81.3 Blandet utviklingsforstyrrelse i skoleferdigheter (Generelle lærevansker)*" etter utredning hos BUP, som anbefalte tilrettelegging for lærevansker og videre oppfølging fra BUP. Nemnda er følgelig av den oppfatning at forsikredes situasjon, på tegningstidspunktet i 2013, fremstod som uavklart og at foretaket med disse opplysningene ville hatt "*saklig grunn*" til å la forsikringen utstå i to år i henhold til NHVs retningslinjer, jf. kravet om saklig grunn i fal. § 12-12. Dette er også i samsvar med NHVs retrospektive anbefaling.

Når forsikrede ikke ville fått tegnet forsikringen med riktige helseopplysninger i 2013, kan nemnda heller ikke se at forsikrede, dersom han hadde fått opplyst om tilbudet, ville hatt krav på fortsettelsesforsikring etter oppsigelsen i 2016. Nemnda kan derfor ikke se at foretakets forsømmelse av å opplyse om muligheten for å kreve fortsettelsesforsikring har hatt noen betydning for forsikredes krav om uførepensjon. Det foreligger derfor ikke årsakssammenheng

mellom foretakets forsømmelse og forsikredes anførte tap. Forsikrede har derfor ikke krav på utbetaling av uførepensjon utover perioden 19.1.17 – 19.3.17.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant), og Bodil Kristoffersen (forbrukerrepresentant).